

**UCHWAŁA
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 24 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 27 maja 2026 r. na radnych Rady Miejskiej Cieszyna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), art. 240 w związku z art. 229 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwała, co następuje:**

§ 1. 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 27 maja 2026 r. na radnych Rady Miejskiej Cieszyna.

2. Stwierdzić brak organu właściwego do rozpoznania skargi wymienionej w ust. 1.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały

Rady Miejskiej Cieszyzna

z dnia 24 czerwca 2026 r. Uzasadnienie

Uzasadnienie

W dniu 27 maja 2026 r. wpłynęła skarga na radnych *Rady Miasta Cieszyzna, członków Komisji Finansów i innych uczestniczących w posiedzeniu Komisji w dniu 26.05.2026 r.*

Skarżący w skardze zarzucił radnym Rady Miejskiej Cieszyzna uczestniczącym w posiedzeniu Komisji Finansów w dniu 26 maja 2026 r. *kompletny brak kultury, zasad współżycia społecznego, etyki społecznej, przyzwoitości, lojalności, zakłamanie*. Zarzuty związane były z brakiem reakcji radnych na wypowiedź II Zastępcy Burmistrza Miasta Cieszyzna, dotyczącej wypowiedzi byłego burmistrza miasta, która – zdaniem Skarżącego – *była jednym wielkim kłamstwem., przez co radni dołączyli do tego kłamstwa*.

Zaznaczyć należy, że zarzuty postawione w skardze w żaden sposób nie odnosiły się do kwestii proceduralnych, czyli sposobu działania Komisji przewidzianych przepisami prawa, w tym w Statucie Miasta Cieszyzna, co mogłoby spowodować konieczność jej rozpoznania jak skargę np. na całą komisję, a w ten sposób – na całą radę.

Burmistrz Miasta Cieszyzna złożyła pisemne stanowisko w dniu 15 czerwca 2026 r., w którym podniesiono, iż *zarzuty zawarte w skardze odnoszą się do zachowań i działań poszczególnych radnych, a nie do działalności Rady Miejskiej lub Komisji Finansów jako organów kolegialnych. Z treści skargi nie wynika, aby kwestionowano działalność Komisji Finansów jako organu kolegialnego, w szczególności sposób procedowania spraw, przebieg Komisji czy podejmowanie przez nią opinii, wniosków lub stanowisk. Zarzuty zostały skierowane wobec imiennie wskazanych radnych będących członkami Komisji Finansów, co samo w sobie nie stanowi podstawy do uznania, że skarga dotyczy działalności Komisji Finansów. W konsekwencji przedmiotową skargę należy traktować jako skargę dotyczącą indywidualnej działalności poszczególnych radnych. W takim przypadku Rada Miejska nie jest organem właściwym do jej rozpatrzenia. Jednocześnie wobec braku ustawowo wskazanego organu właściwego do rozpatrzenia tego rodzaju spraw, brak jest podstaw do przekazania skargi innemu organowi w trybie art. 231 Kpa.*

Wobec tego pisma stwierdzić trzeba, że przepisy obecnie obowiązujące, w szczególności ustawy o samorządzie gminnym, czy Kodeksu postępowania administracyjnego, nie przewidują skargi na poszczególnych członków organu stanowiącego gminy. Brak jest także przepisu wyznaczającego organ właściwy do rozpoznania tego typu skargi.

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji*. Z kolei art. 229 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że *jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *radę gminy, radę powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*
- 2) *organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej - wojewoda lub organ wyższego stopnia;*
- 3) *wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy;*

- 4) zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada powiatu;
- 5) zarządu i marszałka województwa, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - sejmik województwa;
- 6) wojewody w sprawach podlegających rozpatrzeniu według kodeksu - właściwy minister, a w innych sprawach - Prezes Rady Ministrów;
- 7) innego organu administracji rządowej, organu przedsiębiorstwa państwowego lub innej państwowej jednostki organizacyjnej - organ wyższego stopnia lub sprawujący bezpośredni nadzór;
- 8) ministra - Prezes Rady Ministrów;
- 8a) konsula - minister właściwy do spraw zagranicznych;
- 9) organu centralnego i jego kierownika - organ, któremu podlega.

Powyższe przepisy przewidują organy właściwe do rozpatrzenia skarg na określone w nim organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe konkretnie nazwane w tych regulacjach. Poszczególni radni rady miejskiej nie są odrębnymi organami, nie są też organami jednoosobowymi i żadnych *odrębnych samodzielnych* funkcji nie można im przypisywać z racji wchodzenia w skład organu kolegialnego.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 17 sierpnia 2026 r. stwierdzono, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na radnych Rady Miejskiej Cieszyna, ani też, że nie można przekazać skargi do organu właściwego, bowiem takiego organu właściwego nie przewidziano w obowiązujących przepisach prawnych.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania skargi na radnych Rady Miejskiej Cieszyna, a ponadto stwierdziła, że nie ma organu właściwego, któremu mogłaby przekazać do rozpoznania przedmiotową skargę.

-- -

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.